

Blackmagic Pocket Camera

Ασχολείσαι, βλέπεις, διαβάζεις, «κάνεις», σκέφτεσαι, ονειρεύεσαι, γράφεις, διδάσκεις, μαθαίνεις το σινεμά για περισσότερο από 30 χρόνια. Νιώθεις πως τα έχεις δει όλα, πως γνωρίζεις το αντικείμενο, πως μπορείς να αντιμετωπίσεις οποιαδήποτε συνθήκη γυρίσματος, πως ελέγχεις την κατάσταση που προκύπτει από τη χρήση του απαιτούμενου εξοπλισμού...

Είσαι ευτυχής που οι ευαισθησίες του μέσου έχουν εκτοξευθεί και μπορείς είτε να «γυρίσεις» με λιγότερα φώτα, είτε απλά να επιτύχεις ένα υψηλό διάφραγμα για την ευκρίνεια των φακών σου, είτε γιατί είσαι λάτρης του υψηλού βάθους πεδίου καθώς δεν δίνεις σημασία στην παραφροσύνη που έχει επιβάλλει ως απαραί-

950€

Τώρα

η μεγάλη προσωπικότητα είναι ο

Philip Bloom² και το blog του, που δεν έχει κάνει ούτε μια ταινία μεγάλου μήκους (που να γνωρίζεις τουλάχιστον), που όμως έχει δοκιμάσει πριν από όλους μικρές και μεγάλες μηχανές λήψης, καλούς και κακούς, φτηνούς και ακριβούς φακούς, rigs & accessories, παρακολουθείς δε με ενδιαφέρον τις «βασικές» αφηγηματικές του ικανότητες, χρησιμοποιώντας όλον αυτόν τον εξοπλισμό, προσπαθώντας να κρατήσεις το ενδιαφέρον σου μπροστά σε μία οθόνη υπολογιστή με οριακή ανάλυση 1440x900, ενώ ταυτόχρονα αναρωτιέσαι πόσο καταστροφική και με οριακή ημερομηνία λήξης (θα) ήταν η επιλογή σου για εξοπλισμό εικόνας στην καινούργια ταινία που πι-

τητο συστατικό της κινούμενης εικόνας το shallow-depth of field, όπως και τη σπασμωδική αναζήτηση της ευκρίνειας στο follow-focus. Έχεις ξεκάσει ότι όταν ξεκινάγες τις αναζητήσεις σου στο χώρο της κινούμενης εικόνας σε απασχολούσαν εμβληματικές φιγούρες όπως ο Jack Cardiff, ο Nestor Almendros, ο Sacha Vierny κι ο Henri Alekan, μαζί με τους Conrad Hall, Ricardo Aronowitch, Affonso Beato, Lazlo Kovacs, Vilmos Zsigmond, Carlo di Palma!

θανά (ονειρεύεσαι) να κάνεις. Έχεις γαλουχηθεί στη μεγέθυνση του οπτικού viewfinder για τη σύνθεση του κάδρου σου και τώρα έχεις μια λούπα που μεγεθύνει μια οθόνη 800x600. Έχεις περάσει μια ζωή μεταξύ 16 και 35mm, αναγκάστηκες να την «απαρνηθείς» παλεύοντας να αποφυγείς όσο μπορούσες το σκόπελο που ονομαζόταν «1/2-inch», αργότερα 1/3 ή και 1/4 για να σε πείσουν ότι θα έπρεπε να ήσουν ευτυχής με τα 2/3 της ίντσας, ενώ οδευείς επιτέλους να ανακουφιστείς που μετά την «καταιγίδα» HDSLR, έρχεται το super-35mm να βάλει ως ratio μια τάξη στα πράγματα που αφορούν τους (CMOS) αισθητήρες και πιστεύεις πως πράγματι ισχύει αυτό που έλεγε ο χαρακτήρας του Burt Lancaster, στο Il gattopardo του Luchino Visconti: ότι όλα πρέπει να αλλάξουν για να παραμείνουν... ίδια.

Τα γράφεις όλα αυτά γιατί ξεκίνησες τη μέρα σου «μελετώντας» emails με 4-5 links που αφορούν την καινούργια *\$#4 (δεν αναφερόμαστε δε στο συγκεκριμένο Brand από σεβασμό στον κατασκευαστή) που είναι «4K» (αλλά «κροπάρει» για να το επιτύχει αυτό), έχει ευαισθησία ως 25.000 ASA, γράφει με ταχύτητα στα 200 Mbps (με τη βοήθεια της κατάλληλης εξόδου), αλλά ο Codec της παραμένει 8Bit στα 4 2 0, αλλά όλα αυτά δεν έχουν σημασία γιατί είναι καινούργια και «4K»! Με όλα αυτά που «συμβαίνουν» προσπαθείς επιτέλους να σκεφθείς λογικά και να επαναπροσδιορίσεις την κατάσταση των πραγμάτων: συνειδητοποιείς τελικά πως δύο είναι οι τάσεις που κυριαρχούν, οι «φωτογραφικές» μηχανές που μιμούνται τις κινηματογραφικές, οι κινηματογραφικές που μιμούνται τις φωτογραφικές, ανάμεσα δε σ' αυτές τις δύο προσεγγίσεις, υπάρχουν μηχανές που προορίζονται αποκλειστικά για μια εκ των

δύο χρήσεων. Ακριβώς εκείνη τη στιγμή σου προτείνεται να δοκιμάσεις το νέο πόνημα της μεγαλοφυΐας που ονομάζεται Grand Petty, ανοίγεις το υπέροχο emballage σαν για ένα λεπτό ευγενές άρωμα της Blackmagic Pocket και διαβάζεις την «ευχή» του, μακάρι η μηχανή που έχεις πλέον στα χέρια σου να σε βοηθήσει στην δημιουργία (κινούμενων) εικόνων για πάρα πολλά χρόνια.

Αναρωτιέσαι αν σε ειρωνεύεται ή αν πράγματι θα μπορούσαν να είναι τα πράγματα «σαν τον παλιό καλό καιρό», όταν δηλαδή αποκτούσες μια μηχανή λήψης καινούργια (αν είχες το οικονομικό προφίλ) ή μεταχειρισμένη (περήφανος για την ιστορία που κουβαλούσε-ποιες ταινίες είχε «κάνει» δηλαδή), ονειροπολώντας για το πόσες καινούργιες κινούμενες εικόνες θα δημιουργούσες παρέα της. Αυτά όμως τελειώσαν οριστικά το 2011-τη χρονιά που έπαψαν να κατασκευάζονται κινηματογραφικές – με χρήση φιλμ– μηχανές λήψης. Η ιστορία (προσπαθεί να) επαναλαμβάνεται κι ο δημιουργός του με ποιητικότερη ονομασία ευρύτερου συστήματος Blackmagic design, αφού τάρaxe τα νερά με την πρώτη αληθινή εκδημοκρατικοποιημένη προσέγγιση (λόγος ποιότητας/κόστους) της Cinema Camera 2.5K, λίγο δε πριν την επίσημη έλευση της Production-4K-Camera, αφού παρουσίασε έναν υβριδικού μεγέθους αισθητήρα, ενώ πλέον κυκλοφορεί κι ο super-35mm, μας εξέπληξε δημιουργικά στη διάρκεια ενός ακριβώς ημερολογιακού έτους, προτείνοντας μας πρώτος αυτός αυτό που όλοι ανακοίνωναν, ήθελαν, προσδοκούσαν αλλά δεν προέκυπτε: πίσω στα «βασικά», με το super-16mm. Τι ήταν «τότε» απαραίτητο; Ένα καλό zoom, δύο «σασί» για το αρνητικό φιλμ, δύο μπαταρίες, OK-changing bag-μην ξεχνιόμαστε, ένα καλό τριπόδι και κεφαλή. Σαφώς παραλλαγές περισσότερο ή λι-

γότερο εξεζητημένες της παραπάνω περιγραφής, με επί πλέον φακούς, παρελκόμενα κλπ. «Τώρα»; Τα «σασί» (δέκα λεπτά «τότε») γίνονται κάρτες μνήμης (διάρκειες σε κάρτα 64GB, 18 & 37 λεπτά αντίστοιχα για εκδοχές εγγραφής 12-bit RAW/DNG ή 10-bit Prores HQ 4:2:2 στα 24p), οι μπαταρίες πιο μικρές και πιο πολλές (ενεργοβόρος εξοπλισμός με displays επιλογές-μενού, playback σαφώς κλπ), τα υπόλοιπα όμως συστατικά μπορεί να είναι ακριβώς όπως τότε-ακόμα και τα ίδια ή καινούργιες τους εκδοχές, οι δε εξεζητημένες παραλλαγές θα μπορούσαν να είναι ένα laptop όπως και ένας χωρητικότητας 1 TB-δίσκος για back-up. Το κείμενο αυτό επιχειρεί να κοιτάξει – όσο προλαβαίνει– το παρόν, διαμέσου του παρελθόντος, στοχεύοντας στο μέλλον...

Hands-on

Τι προσφέρεται από το συγκεκριμένο σχεδιασμό και ποιο θα ήταν το ιδεώδες «πακέτο» κατά την εκτίμηση μας, επιχειρώντας να ξεπεράσουμε μια ευρεία σειρά προσδοκιών που πραγματικά θα ήταν εντελώς λάθος να περιμένουμε, αν μη τι άλλο στη βάση της προαναφερθείσας σχέσης προϋπολογισμού και προσφερόμενης ποιότητας (εικόνας) από την περίφημη Rocket.

Ένα απλούστατο «βασικό» μενού, οικείο (ακριβώς ίδιο) ιδιαίτερα για τους χρήστες της Cinema Camera. Έξοχη βασική ευαισθησία στα 800ASA. Χρηστικό σώμα (μεγέθους 1-rhone/κατά τι παχύτερο), με όλες τις βασικές λειτουργίες και κράτημα remi-niscent-φωτογραφικής μηχανής. Όμορφο φινιρίσμα ντελικάτο όμως – επιζητάει το γνωστό σε όλους cage: ήδη προτείνονται διάφορα – προσωπική προτίμηση ο σχεδιασμός της Viewfactor.

Πολύ καλό για εσωτερικά γυρίσματα μόνιτορ-display, με «διπλασιαστή» τύπου pixel-to-pixel, μετά από διπλό χτύπημα στο OK-button. Ας υπογραμμιστεί εδώ ότι οποιοσδήποτε χρήστης μιας βασικής-ψηφιακής φωτογραφικής μηχανής θα αισθανθεί άνετα με όλες τις επιλογές μετάβασης στις τέσσερις σελίδες του μενού που αφορούν ρύθμιση της μηχανής λήψης, επιλογή θερμοκρασίας χρώματος, ευαισθησίας, frame-rate, εκδοχή εγγραφής RAW/DNG-Prores 12 ή 10 bit 4 2 2 στα 220 Mbps, εκδοχή log-rec709 display ή εγγραφής αντίστοιχα, άνοιγμα φωτοφράκτη, όπως και ρυθμίσεις ήχου, φωτεινότητας, zebra, μαζί με εξόδους

HDMI για κάποιο ηλεκτρονικό viewfinder, ενώ απομένει φυσικά το rec-button...

Παραλείψαμε την αναφορά στη «μοντούρα» του φακού: αποκλειστικά m4/3. Η τελευταία συνθήκη περιοριστική σε πρώτη προσέγγιση, απεριόριστων δυνατοτήτων, εφαρμογών, επιλογών για κάθε «σοβαρό-χρήστη», καθώς η flange-distance του συγκεκριμένου mount πέραν του ότι επιτρέπει τη χρήση με μετατροπείς-adaptors ποικίλων (και PL-mount) φακών διαφόρων γενεών και γιατί όχι δυνατοτήτων, προτείνεται κι ως ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον ταξίδι στην συνεχώς αυξανόμενη γκάμα των native m4/3 φακών εταιριών όπως οι Panasonic, Leica, Voightlander, SLR magic, Samyang, τέλος δε τους Olympus-ZUIKO, είτε μεταβλητής (12-40mm σειρά PRO/weather-sealed, όπως κι ο αναμενόμενος συμπληρωματικός του 40-150mm αμφότεροι στα f/2.8), είτε σταθερής εστιακής απόστασης (η όμορφη σειρά 12-17-25-45-75mm, υποδειγματική κατά την εκτίμηση μας όλοι f/1.8, με την εξαίρεση του 12mm f/2, πιθανά μαζί με τον fisheye-pancake 9mm- f/8, για να νιώθει κάνεις ολοκληρωμένος και ψυχολογικά).

Η εικόνα

Αν και δεν μας δόθηκε η ευκαιρία για ιδιαίτερα εμπειριστατωμένα τεστ, οι δύο εκδοχές εγγραφής είτε DNG – 12bit είτε Prores 4 2 2 – 10bit είναι πραγματικά των υψηλότερων δυνατών προδιαγραφών. Άποψη μας αποτελεί πως η συγκεκριμένη μηχανή λήψης σαν ολοκληρωμένο σύστημα εγγραφής για ένα γύρισμα τύπου-ντοκιμαντέρ, δεν «χρειάζεται» τη DNG-προδιαγραφή, καθώς ο Codec εγγραφής και η ταχύτητα δεδομένων του Prores HQ δημιουργούν εξαιρετικό επίπεδο εικόνας, το οποίο σε συνδυασμό με την επιλογή Log (Film), δημιουργούν αρχεία που διαθέτουν ευκρίνεια επιπέδου HD (βοηθάει ιδιαίτερα κι η απουσία AA/Optical Low Pass Filter), όπως και μεγάλο εύρος έκθεσης (13 stop σε συνθήκη DNG-12 Prores αντίστοιχα), τέλος δε υψηλότατα περιθώρια επεξεργασίας εικόνας. Η χρήση ενός καλού φακού απαραίτητη σαφώς, ενώ ο έλεγχος της έκθεσης από τα ορθά τοποθετημένα buttons στο σώμα της μηχανής είναι απλούστατος όπως και ταχύτατος. Ο έλεγχος της εστίασης επίσης λειτουργικότερος με δύο επιλογές: διπλό κλικ στο OK-button οδηγεί σε pixel-to-pixel μεγέθυνση,

ενώ αντίστοιχο κτύπημα στην επιλογή focus προσφέρει ένα εντυπωσιακότατο focus-reaking πράσινο, που σε συνδυασμό με το υψηλό βάθος πεδίου που προκύπτει από τον μικρού μεγέθους super-16mm αισθητήρα, θα "συγκινήσει" όλους τους χρήστες με κινηματογραφική εμπειρία στο συγκεκριμένο format. Η οθόνη είναι ευκρινέστατη και το μενού για όσους έχουν την εμπειρία της Blackmagic Cinema Camera-2.5K, απλούστατο και λειτουργικό επίσης. Σαφώς σε εξωτερικά γυρίσματα ένα viewfinder είναι απαραίτητο (προβλέπεται mini-HDMI σύνδεση) ή ακόμα απλούστερα μια clip-on «λουπά» που οδηγεί και σε καλύτερο «κράτημα στο χέρι» επίσης. Τέλος μια μικρή αναφορά στο περίφημο jello-effect που προκύπτει από τη συνθήκη Rolling-shutter: πράγματι έντονο όχι περισσότερο από οποιαδήποτε HDSLR περίπτωση. Σαφώς η χρήση ευρωγώνιου όπως και οι αργές κινήσεις στα πανοραμικά πλάνα μειώνουν αισθητά το πρόβλημα, πιθανά δε όπως έδειξαν και σχετικά τεστ, να καλύπτεται εντελώς από software λύσεις όπως αυτή που προτείνεται από το Adobe-CS6³. Επιλογές ευαισθησίας 200-400-800-1600 ASA αντίστοιχα, με «βασική» στα 800: καίτοι παρατηρείται θόρυβος, είναι απόλυτα «οργανικός» (και στα 1600 επίσης), ενώ η υπερέκθεση σε ένα φωτεινό background για παράδειγμα, είναι το ίδιο «χαριτωμένη» όπως και στο φιλμ, αν και δεν υπάρχει αυτό σταδιακό πέρασμα/fall-off, από τη «σωστά» εκτεθημένη περιοχή στην υπερέκθεση που αποτελεί το χαρακτηριστικό της εικόνας που

προκύπτει από το αρνητικό celluloid. Ας τονιστεί όμως πως η ανωτέρω περιγραφή αδικεί την ποιότητα εικόνας της Rocket: η εικαστικότητα που προκύπτει από τα μεγέθους 6,5 μm (micrometers) εικονοστοιχεία, είναι αληθινά υποδειγματική και οδηγεί σε απρόσμενα υψηλή ποιότητα, το ζητούμενο άλλωστε από τις προσδοκίες μας για την ψηφιακή κινηματογραφία, που με τις μηχανές λήψης που προτείνει η Blackmagic, έφτασε σε επίπεδο όχι απλά επιθυμητό αλλά υποδειγματικό. Με σωστό έλεγχο στις φωτιστικές συνθήκες κινηματογράφησης, η οπτική προσέγγιση που προκύπτει παρέχει στον κινηματογραφιστή έξοχες προδιαγραφές.

Are you experienced?!⁴

«Have you ever been experienced?! Well I have...»
Από την συγκεκριμένη εμπειρία προκύπτει πως

ΑΝ η συγκεκριμένη μηχανή λήψης δεν πάσχει από «ασθενείς» τύπου, ασταθές performance-profile με συνεχή firmware-updates, συνθήκη εξ άλλου απαραίτητη για τη συνεχή λειτουργική αναβάθμιση κάθε μηχανήματος εικόνας, ενώ παράλληλα αποκτήσει με μερικά βασικά παρελκόμενα μια στιβαρότητα στο σώμα της, ώστε να καλύπτονται οι φυσικές ανάγκες που προκύπτουν από τις συνθήκες των γυρισμάτων, φαίνεται να είναι η πρώτη ψηφιακή κινηματογραφική μηχανή στο συγκεκριμένο προτεινόμενο format (super-16mm) που με αληθινά χαμηλό προϋπολογισμό (κάτι που δυστυχώς δεν ίσχυσε για την γοητευτική A-CAM από τη Σουηδία, όπως και για την επιτυχημένη SI-2K), θα προσφέρει υψηλότερη ποιότητα εικόνας σε ένα τεκμηριωμένα ιδιαίτερα χρήσιμο όσο και εικαστικά γοητευτικό περιβάλλον. Ας μιλήσουμε για το περιβάλλον: πράγματι το format του super-16mm έχει ήδη ολοκληρώσει μισό αιώνα περίπου κινηματογραφικής αισθητικής⁵, διαμορφώνοντας κινηματογραφικές προσεγγίσεις, δημιουργώντας επίσης μεγάλες σειρές εξοπλισμού – φακών ιδιαίτερα (Zeiss, Canon, Angenieux, Ortar-Illumina), που με την έλευση της ψηφιακής κινηματογράφησης, έχασαν τη χρησιμότητά τους (στο συγκεκριμένο format-πάντα). Τέλος ιδιαίτερα σημαντικό κατά την προσωπική μας άποψη είναι το περιβάλλον του προσωπικού σετ για τον ανεξάρτητο κινη-

ματογραφιστή-δημιουργό, αυτού που στο παρελθόν επένδυσε στην αξεπέραστη Bolex, αργότερα την Eclair, τη CP, την Aaton και την Arri-SR (αν και καμιά τους δεν αποτελούσε ένα αληθινά compact σύστημα για «προσωπική» προσέγγιση, με την εξαίρεση της υποδειγματικής Aaton-minima που δεν «πρόλαβε» να εξελιχθεί ή ακόμα και της «παράξενης» όπως και ντελικάτης Richter-EMP⁶). Πράγματι η Rocket φαίνεται να αποτελεί μια καινούργια αρχή για τη δημιουργία ενός συστήματος υψηλής αισθητικής και απαιτήσεων για τον ανεξάρτητο καλλιτέχνη-δημιουργό κινούμενης εικόνας, ιδιαίτερα πιθανά για τον ντοκιμενταρίστα που τον απασχολεί ένα οικονομικό μινιμαλιστικό σύστημα, από το οποίο να προκύπτει εικόνα με υψηλές προδιαγραφές στη δυνατότητα επεξεργασίας της, κάτι που δεν προσφερόταν σαν συνθήκη από τους χαμηλούς Codec εγγραφής, που επικράτησαν ως συστήματα την τελευταία πενταετία, προωθώντας μαζί με τις αληθινά σημαντικές και λόγω μεγέθους των αισθητήρων δυνατότητες λήψης σε ιδιαίτερα χαμηλές φωτιστικές συνθήκες, αναγκάζοντας επίσης όλους όσους τις επέλεγαν, να προσαρμόζουν την προσέγγισή τους, στις περιοριστικές σχεδιαστικά δυνατότητες που προέκυπταν από τον φωτογραφικό κι όχι κινηματογραφικό εξοπλισμό, οδηγούμενοι συχνά σε ιδιαίτερα σύνθετες προμήθειες περιφερειακών για

να αποκτήσει το επιλεγμένο σύστημα κινηματογραφική λειτουργικότητα.

Κάτι τέτοιο διορθώνει κατά την εκτίμησή μας η Rocket, με τη σχεδιαστική της λιτότητα και τις υψηλές επιδόσεις τόσο του Codec, όπως και του αισθητήρα. Το δε «ντρεσάρισμα» που απαιτείται αφ' ενός δεν είναι απαγορευτικό οικονομικά, ενώ ταυτόχρονα δεν δημιουργεί ένα δυσκίνητο σύστημα – το αντίθετο μάλιστα, με παρελκόμενα βασικά όπως ένα cage, viewfinder, τέλος δε ένα Variable-ND φίλτρο στο φακό. Απομένει πραγματικά να φανεί κατά πόσον θα υποστηριχθεί και εξελιχθεί σαν σύστημα, όπως και το πόσο ανθεκτική είναι η κάμερα στην καθημερινότητα της χρήσης ενός γυρίσματος. **Ariston Bts**

Τα περιφερειακά

Φακός: Olympus-Zuiko Pro⁷ 12-40mm, ένας weather-sealed φακός, με αυτόματη όπως και manual-hard stop εστίαση, υποδειγματικού σχεδιασμού & ευκρίνειας, ιδεώδους focal-range για το συγκεκριμένο format, ανοίγματος διαφράγματος f/2.8 σε όλες τις εστιακές αποστάσεις. Διάμετρος 62mm, πολύ καλό petal-sunshade με δύο clips επίσης λειτουργικότητα, διάφραγμα 7-blade, κατασκευή από μεταλλικά μέρη βάρους 380gr, με απόσταση minimum focus στα 20cm. Μαζί με τους αναμενόμενους 7-14 & 40-150mm επίσης f/2.8 της ίδιας σειράς Pro, αποτελεί ίσως το πιο ολοκληρωμένο και ομοιογενές σετ φακών για κάθε συνθήκη γυρίσματος.

Φίλτρο: βιδωτό variable-ND της Tiffen από δύο ως οκτώ stop. Επί τη βάση της προτεινόμενης ευαισθησίας του αισθητήρα στα 800 ASA, είναι απαραίτητο, ενώ και σε συνδυασμό με την έλλειψη δαχτυλιδιού διαφράγματος από τον φακό, σε εξωτερικά γυρίσματα κι αφού επιλεγεί από το σώμα της μηχανής λήψης μια συγκεκριμένη αξία έκθεσης, είναι εφικτό να ελέγχεται πλέον η έκθεση από την περιστροφή του ND.

Adapter-ring: πρόκειται για ένα ευρηματικό αξεσουάρ της αξεσουάρ της KIPON που επιτρέπει τη χρήση των φακών με mount Canon – EOS σε κάμερα m4/3. Το ενδιαφέρον είναι ότι προβλέπεται μια ίριδα (14-blade) μεταξύ των δύο mount, όπου

θα μπορούσε κανείς, οριζοντας μια optimum έκθεση στον φακό που δεν διαθέτει δαχτυλίδι διαφράγματος, μέσω της επιλογής έκθεσης της BMPC, να επιλέξει «χειροκίνητα» από τη συγκεκριμένη ίριδα με διαβαθμίσεις 1 ως 6, αντίστοιχες επιλογές διαφράγματος επί πλέον. Έξοχη ιδέα πράγματι, που όμως σε ακραία συνθήκη κλεισίματος της ίριδας προς τις υψηλές επιλογές, επηρεάζεται η ευκρίνεια, όπως και δημιουργείται «βινιετάρισμα». Εξαιρετική κατασκευή απαραίτητο αξεσουάρ στο kit κάθε χρήστη.

Case: το μοντέλο της KATA, OC-82, είναι απλά ο καλύτερος σχεδιασμός κατά την εκτίμησή μας, σε μεσαία διάσταση (εξωτερικά 40x30x20cm), που κυκλοφορεί για ένα μικρό προσωπικό σετ τύπου HD SLR ή BMPC στην περίπτωση μας. Το εσωτερικό ιδιαίτερα ποιοτικό, διαμορφώνεται κατά βούληση σε compartments, προβλέπεται έξυπνη θήκη δικτυωτή για μικρά περιφερειακά, κάρτες μνήμης,

αξεσουάρ. Υψηλής αισθητικής και λειτουργικότητας σχεδιασμός, οθόνη display-levels ευκρινέστατη, ενώ στα αξεσουάρ του «πακέτου» περιλαμβάνεται όμορφη θήκη για όλα τα παρελκόμενα, όπως και foam για τον αέρα. Οι στάθμες ρυθμίζονται από τέσσερα περιστρεφόμενα αριθμημένα buttons, ενώ το μενού προβλέπει ευρύτατη ποικιλία ρυθμίσεων με ευφίεστατη προσέγγιση. Απεριόριστων δυνατοτήτων εγγραφέας σε κάρτες τύπου SD, όπως και συνεργασίας με άλλα παρελκόμενα τύπου stands, boom, έξτρα μικρόφωνα κλπ. Ενεργοποιείται από μπαταρίες τύπου AA (περιλαμβάνονται ήδη τέσσερις στην πρωτότυπη συσκευασία).

End-credits

Η συγκεκριμένη παρουσίαση, πραγματοποιήθηκε με την ευγενική υποστήριξη της Ariston όπως και την άψογη συνεργασία του Γιάννη Κοντού που μας παραχώρησαν την Blackmagic-Rocket, μπαταρίες-κάρτες μνήμης, φίλτρο vario-ND, cage, τέλος δε τον εκλεκτό Olympus-Zuiko Pro 12-40mm. Η επεξεργασία εικόνας έγινε από τον Αλέξη Καπιδάκη στο υποδειγματικό περιβάλλον Color, Davinci-Resolve, της Authorwave με μόνιτορ Flanders,

καλώδια, readers, ξεχωριστή θήκη για κάποιο μικρό laptop, εξωτερική θήκη για προσωπικά αξεσουάρ κλπ. Το εξωτερικό περίβλημα από όμορφο αδιάβροχο τύπου-cordura ύφασμα σε militaire-απόχρωση με προστασία Thermo-Shield-Technology, εργονομική ζώνη (shoulder-strap) μεταφοράς ώμου, ενίσχυση του frame της βαλίτσας, απλά υποδειγματική πρόταση σε όλα τα επίπεδα!

Εγγραφέας-ήχου: από την ZOOM το μοντέλο H6⁸ αποτελεί πράγματι μια μεγάλη πρόοδο στο χώρο του portable-σχεδιασμού για σύστημα εγγραφής, που αλλάζει τα μικρόφωνα με αισθητική «οπτική», σαν να αλλάζει κάνεις φακό. Προτείνεται με δύο τύπους μικροφώνων, ενώ η εταιρία προβλέπει κι ένα εξαιρετικό shotgun σαν προαιρετικό

όπου έχει κανείς αμιγώς κινηματογραφική αίσθηση της εικόνας που προκύπτει. Το υπέροχο case της KATA, μας προτάθηκε από τον αγαπητό συνεργάτη Ανδρέα Μαυρογιάννη της MC-MANIOS όπως και από τη Cecilia Μανιού. Ο Απόστολος Κωλέτσος της BLK μας πρότεινε, τον μετατροπέα adapter-ring EOS-m4/3 της KIPON, όπως και το ιδιαίτερα εξεζητημένο αλλά κύρια λειτουργικό σύστημα εγγραφής ήχου της ZOOM-H6. Στοιχεία από την παρουσίαση, αποτελούν μέρος μιας ευρύτερης μελέτης με θέμα «Διαχείριση ψηφιακής εικόνας στη σύγχρονη κινηματογράφηση», που εκπονώ με τη στήριξη της ΕΛΚΕ του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Χρήσιμα links

- http://www.luminouslandscape.com/reviews/camcorders/black_magic_pocket_camera.shtml
- <http://www.blackmagicdesign.com/support/detail/faqs?sid=27541&pid=34849&os=mac>
- <http://wolfcrow.com/blog/a-comparison-of-the-three-blackmagic-design-cinema-cameras/>
- <http://wolfcrow.com/blog/master-guide-to-rigging-a-blackmagic-design-cinema-camera-part-1/>

Σημειώσεις

1. Ιδιαίτερα σημαντικοί Διευθυντές φωτογραφίας, που με την αισθητική τους και την εικαστική οπτική προσέγγιση που προσέδωσαν στην αφήγηση, χαρακτήρισαν γενεές κινηματογραφικής παραγωγής με συνεργασίες που επηρέασαν οικουμενικά τάσεις στην κινούμενη εικόνα ήδη από τη δεκαετία '40 (Alekan, Cardiff), '60 (Kovacs, Hall, Almendros, Vierny, Beato, Di Palma), '70 (Aronowitch, Zsigmond), διανύοντας σχεδόν ως τις μέρες μας μισό αιώνα κινηματογράφου ο καθένας, προσφέροντας υλικό που πάντα θα επανεξετάζεται ως σημείο αναφοράς.

2. <http://philipbloom.net/>, χαρισματική προσωπικότητα, από τους πλέον ενημερωμένους χρήστες στο περιβάλλον της σύγχρονης ψηφιακής κινηματογράφησης, όπως και από τους εγκυρότερους testers, στο χώρο των προϊόντων που απασχολούν το ευρύτερο πεδίο της κινούμενης εικόνας.

3. Διαφωτιστική παρουσίαση-τεστ, <http://cinemacamera.net/2013/04/fix-bmcc-bmpcc-rolling-shutter-adobe-effects-cs6/>

4. Jimi Hendrix, 1967.

5. Χαρακτηριστικά παραδείγματα από την ιστορία του κινηματογράφου μυθοπλασίας στα *super-16mm*, από το *The draughtsman's contract*, 1982, Peter Greenaway, ως το *Beasts of the southern wild*, 2012, Benh

Zeitlin, όπως και του ντοκιμαντέρ, με αριστουργήματα όπως *Amsterdam global Village*, 1996, του Johan Van Der Queeken ή και το μεγαλύτερο μέρος του έργου των αδελφών Mayslee, χωρίς να παραλείψουμε αναφορά στην Αγέλαστο Πέτρα, 2000, του Φίλιππου Κουτσάφτη.

6. Οι σχεδιασμοί και οι εκδοχές μηχανών λήψης ήταν πραγματικά ιλιγγιώδεις σε όλη την πορεία και την ιστορική εξέλιξη του κινηματογράφου: εδώ μία ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα collection, <http://www.filmnotes.net/galleries/moviemcameras/>

7. Υποδειγματική ανάλυση-παρουσίαση-τεστ: http://www.lenstip.com/392.1-Lens_review-Olympus_M.Zuiko_Digital_12-40_mm_f_2.8_ED_PRO.html.

8. <http://createdigitalmusic.com/2013/10/zoom-h6-handheld-recorder-now-shotgun-starts-us399/>. Εξαιρετική κριτική παρουσίαση, περιλαμβάνει δε ένα όμορφο βίντεο hands-on, όπου «πρωταγωνιστεί» το τρίο του master-jazzman Peter Erskine, σε μια live-ηχογράφηση, όπου προτείνονται οι δυνατότητες του ZOOM διαμέσου των πιθανοτήτων configuration, set-up, παρελκομένων, σε μια αρκετά σύνθετη συνθήκη εγγραφής.